

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Claudii Ptolemei viri Alexandrini Mathematicę discipline
Philosophi doctissimi Geographię opus nouissima
traductione**

Ptolemaeus, Claudius

Argentin[a]e, 1513

Cap. XX.

[urn:nbn:de:bsz:31-118326](#)

CLAVDII PTOLEMAEI

dierum etiam naturalium transitum. Postq; Serapionis nauticam stationem ad unius diei nauigationem: hincq; incipi sinum memorant qui ad Raptū dicitur transitum dierum habens trium etiam naturalium. Ac in huius principio emporium esse aiunt dictum Tonici. Inde iuxta Raptū promontorium fluuium esse memorant/Raptū appellatum: & metropolim eodem nomine dictum non procul a mari ipso distantem. Sinum postea qui a Raptis ad promontorium Prasum extēditur: qui ue licet maximus sit/non tamen vastae altitudinis est, circūhabitant barbari anthropophagi

De incommoditate qua Marinus usus est in designatione orbis. CAP.

X V I I I .

Væ iuxta traditionem historiæ memo
ratu quodā digna fuerint/hucusq; tra
ctata sint: ne forte quibusdam videamur
scrupulū mouisse:minimeq; soluisse. Erunt quip
pe nobis omnia per particularem ipsorum expo
sitionem nota. Reliquum est: ut quæ ad descripti
onis ipsius rem pertinent animaduertamus. Du
plex ergo cum forma sit huius operis. Nam cum
primo ea sit: quæ superficie nostræ habitabilis in
sphærico ponit: deinde ea quæ in plano notatur:
unum ambobus cōmune est/facilitas scilicet ope
ris: hoc est/ quomodo etiam absq; exemplari pi
cturæ ex solis commentarijs q̄ maxime fieri pos
sit descriptio commoda/ habilisq; in tabula fiat.
Sero enim a prioribus exemplaribus noua cōdes
re/per vitium paulatim conceptum ad dissimilitu
dinem maximā duci solūtum est. Sicq; modus qui
per cōmentaria captatur/forte non sufficit ad cō
dendam tabulam his quibus exemplarū imaginis
deest: omnino impossibile fiet optato quodā po
tiri. Id modo pluribus accidit in Marini opere. Non
enim ex ultima eius editione exemplari tabule po
nuntur: sed ex commentarijs eam exprimere co
nantur: fallunturq; plane in pluribus: ob ineptam
operis illius formam atq; cōfusionem: veluti cui si
bet rem experto intueri licet. Cum enim ex quoli
bet notatorum locorum necesse sit situm longitu
dinis simul ac latitudinis habere: ut loca ubi opor
teat possint figi: in editione Marini id cōfestim in
ueniri non potest. alibi enim latitudines solum di
uisim tradit: ut res tulit in notatiōe parallelorum.
alibi tñ longitudines: ceu in descriptione meridi
onalium: nihilq; amborum simul haberi cōmuni
ter potest: sed in his parallelo/s in alijs meridiona
les inuenimus positos: ut habita vna positio de
sit altera. Sed cum per commentaria rem agimus:
necesse fiat vtrorumq; cognitionem simul habe
ri: cum in omnibus aliquid semp de altero situ ha
beri dicāt. si signallatim in eo non perquiremus: que
per totum opus de uno loco traduntur in multis
fallentur. quæ animaduersione digna sunt. Prēte
rea in ciuitatum positione ea facilius describemus
quæ in littoribus sitæ sunt: quodam in ipsis serua
to ordine. In locatione vero earum quæ intra con
tinente sunt/nō idem obtingit: cum ipsarum si
tus minime simul notatus sit: prēter q̄ paucarum:
in quibus quodammodo contingit longitudinē
hic/& latitudinem ibidem prenotatam fuisse.

De commoditate nostri operis in de
signatione orbis. CAP.

X I X

LIBER PRIMVS

9

Nde nos labore suscipimus germinum.

u Primum ut intentionem viri quam per
totum opus habuit teneamus: prēterq;
in his quæ emendatiōe potita sunt. Deinde vt ea
quæ eidem haud nota fuerunt: partim ob historiæ
noticiam haud habitam/ partim ob seriem diligē
tiarum tabularum cōgrue q̄ maxime fieri potest
describantur. Curam prēterea etiam adhibuimus
de commodiori usu: in omnibus regionibus statu
entes ipsarum limites: quos particulariter habeat
situs in longitudine ac latitudine. Deinde de regi
onum ipsarū gentibus nota dignis: quomodo in
tersese locatæ sint. De insignioribus prēterea ur
bibus/fluuijs/sinibus/mōtibusq;: ac cæteris omni
bus: quæ in tabula ipsa prēbere possent distantias
animaduersione quapiā dignas: hoc est/ quot gra
dibus(qualium est maximus circulus/ trecentum
& sexaginta) distat in longitudine meridionalis p
locum descriptus a meridionali/ qui ultimum finē
occasus terminat. Secundū vero latitudinē quan
tum distat parallelus per ipsum descriptus locum
ab æquinoctiali in ipso meridiano. Sic enim extē
plo cognoscere poterimus cuiuslibet loci positio
nem particulariter/ & ipsarū regionū situs: quo
modo inter se ad totum orbem locatæ sint.

De inéqualitate dimensionis tabulæ

Marini. CAP. X X.

Escriptio autem vtracq; per se quoddam
d proprium habet. Nam in sphera orbē
notari/ propriam figuræ similitudinem
trahit: nec ad hoc artificio quodam eget opere.
Non tamen magnitudo facile captatur: quæ con
tinere loca plurima possit eorum quæ necesse est
collocari. necq; prēbere potest id opus: ut figuram
simul totam inspiciamus: sed e duobus alterū eo
oportet traducere/ quo fertur intētio: hoc est: aut
oculum/ aut sphēram. In plano autem nihil horū
impedimentorum est. Modus vero quidem requi
ritur: ut similitudo ad imaginem sphēricam habe
atur: ne distantie in plano constitutæ minus pro
portionem seruent: sed inter se eequalitæ q̄ maxi
mæ sint in superficie plana quemadmodum sunt
in vera. Hoc Marinus non parui existimans: reie
ctis omnibus modis descriptionis in plano: tamē
& ipse usus esse videtur ea tabulæ forma quæ ma
xime dimensiones iniquas faceret. Lineas enim q
pro circulis scribuntur parallelorum/ ac meridio
nalium: rectas omnes instituit meridionales eti
am inter se ipsas in modum rectorum parallelō
rum inscribens. Solum autem Rhodi parallelum
commensurabile ipse feruauit cum meridiano: iu
xta rationem fere sesquiārtā similiū circumfe
rentiarum sphēricarum maximi circuli ad paralle
lum distantem ab æquinoctiali gradibus triginta
& sex. Aliorū vero curam non habuit: necq; de p
ortione dimensionum/ necq; de aspectu sphērico.
Primo enim cōstituto oculo in medio quartæ par
tis spherae septētrionalis/ in qua plurima pars ha
bitabilis terræ describitur: meridionales quidem
possunt phantasiam rectarum linearum habere:
quando ex circulatione quilibet nobis ex opposi
to statuatur: cadatq; planum eiusdē vt oculus su
pra verticē illi sit. Hoc parallelis nihilominus non
contingit: propter elevationē poli septētrionalis.
sed partes circulorū clare demonstrant curvatio
nes ad meridianū verti. Deinde iuxta veritatē ac

CLAVDII PTOLEMAEI

phantasiā: cū īdem meridiani similes quidē/ sed inaequales circumferentias in differentibus magnitudine parallelis intercipiant: & semper maiores sint quanto magis ad æquinoctialem accedunt: ipse tamen Marinus omnes æquales facit: spacia climatum magis septentrionalium ē parallelus per Rhodum ultra equum extendens: & alia quæ eodem magis australia sunt plus equo diminuēs. Ex quo sequitur: distantias locorum minime adaptari posse stadiorum dimensionibus ab eodē ex positib; sed eas quæ sub æquinoctiali sunt maxime sua quīta parte deficere/quota parallelis per Rhodum æquinoctiali minor est. Distantias autē quæ sub parallelo per Tilen sunt/auget quattuor quintis: quota parte parallelus per Rhodum major est parallelo per Tilen. Ferme enim qualū graduum æquinoctialis est cētum & quindecim: talium est circulus ab æquinoctiali distans gradibus triginta & sex: & per Rhodū descriptus nonaginta & trīum. Circulus vero qui ab eodem æquinoctiali distat sexaginta & tribus gradibus: & per Tilen de scriptus quinquaginta & duorum.

Quæ seruari oportet ad designationē orbis in plano. CAP.

X X I.

Ropterea actum bene erit: lineas quæ p
meridianis ponēt rectas seruare: quæ vero pro parallelis notabuntur/in circulo rum arcibus scribere: unū & idem centrum habētibus: a quo tanq; pro septentrionali polo supposito/meridianorū lineæ rectæ ducendæ sunt: ut pro ceteris similitudo iuxta formā ac aspectum sphéri & superficie seruetur. Manentibus deinde meridianis absq; declinatione ad parallelos: ac etiā ab eodem cōmuni polo exeuntibus: cū nequaq; possibile sit per omnes parallelos proportionem quæ est in sphera seruare: abunde erit eam in parallelo p Tilen & in æquinoctiali tenere: ut latera quæ latitudinem complectuntur / sint veris lateribus ac naturalibus terræ coequata. Parallelum vero per Rhodum/in quo plurimæ probationes longitudinis distantiarum factæ sunt / notare oportebit iuxta proportionē predictam: quæ admodum Marinus retulit..hoc est/secundū fēsiquartam fērationē circumferentiae maximū circuli ad ipsum: ut longitudo nostræ habitabilis quæ magis nota est/ latitudini eius cōmensurabilis sit. Qua autē forma modoq; hæc tractabunt manifestū deinceps erit: si quemadmodum opus est descriptionē in sphera proferemus.

Quomodo habitabilis nostra in sphera designanda sit. CAP.

X X I. I.

Ius magnitudinem intentio constituerit
tis iuxta multitudinem locorū designandorum discernere poterit: ut facilitas ac ambitio porrigit. Quāto enim maior instituetur: tanto locorū descriptio copiosior elatiōrē perficietur.. Quantacunq; tamen ea sit: eius spherae possitis assumptis cum diligentia / per ipsos semicirculum suspendemus: paucissime ita a sphera superficie distatē/ ut timō in ipsius circulatione nulla frictio fiat. Hic semicirculus strictus sit: ut p latitudinē loca plurima nō occupet. Habeatq; alterum latus directe per puncta polore extensum: ut p ipm meridianos inscribere possimus. Deinde idem la-

LIBER PSIMVS

tus diuidentes in centum ac octoginta particulas/ signabimus numeros: & a media sectione quæ æq noctiālē intersecat/ utriq; principium numerorū faciemus. Similiter æquinoctiali descripto: alterū ipsius semicirculum diuidentes in similes centum ac octoginta particulas/principium numeri in eisdem sigillatim positi faciemus ab ultimo illo fine: per quem meridianum extremi occidentis habebimus. Deinde descriptionem incipiēmus ab anno stationibus graduum longitudinis & latitudinis q in cōmentarijs sunt: & iuxta locum quemlibet sūgillatim in sphera scribemus: reperto principio in sectionibus semicirculorū æquinoctialis & meridiani mobilis: ut præmittitur. Hunc quippe transferētes ad notatum longitudinis gradum: hoc est ad sectionem æquinoctialis: quæ quælitum numerum cōtinebit: & distantia latitudinis ex ipsa meridiani diuisione sumētes: iuxta notatum utrūq; numerum locum sigemus. quemadmodū in sphera solida stellas figi solitum est. Meridianos simileiter licebit nobis inscribere per quotcunq; longitudinis gradus placitum erit: utentibus ipso canone semicirculi pro linea. Præterea parallelos annatū licebit per distantias latitudinis: ponentes instrumentum quod eos inscribet in propria distan-
tia: quam quæremus in meridiani numero. Deinde illud traducemus usq; ad ambos meridianos: qui totam habitabilem intercipiunt nostram.

Expositio meridianorum & parallelorū in orbe designandorum. CAP.

X X I I. I.

I quidem complectentur horarum spacio-
ria duodecim: iuxta ea quæ ex habita demonstratione sequuntur. Scribetur autē parallelus qui plagam magis australē ultimo terminabit: tantudem ab æquinoctiali distans versus meridiem / quantū ab eodem abest parallelus per Meroen versus septentrionem. Nobis tamen æquum visum est: meridianos scribere inter se distantes per tertiam partem unius horæ æquinoctialis: hoc est / per particulas quinq; earum quæ in æquinoctiali circulo signatae sunt. Parallelos autē magis septentrionales q; æquinoctialis ita nota re libuit: ut primus parallelus distet ab eodē æquinoctiali quarta parte unius horæ: & ab eodem ab sit(ut geometricæ rationes ingerunt) gradibus quartuor fere cum quarta parte. Secundum differre facimus ab ipso æquinoctiali per dimidium horæ: & ab eodē distare gradibus octo ac tertia & duo decima. Tertium hora dimidia & quarta: distantē gradibus duodecim & semis. Quartū hora una: distantē gradibus sexdecim cum tercia ac duo & decima: hicq; per Meroen descriptus est. Quintū hora una & quarta differre: distantē gradibus viginti ac quarta fere. Sextum/ qui sub æstiuo tropico est/ hora una & semis differre: distantē gradibus viginti & tribus & semis/ ac tercia fere. Septimum hora una & semis ac quarta differre: distantē gradibus viginti & septem cum quinta. Octauum horis duabus differre: distantē gradibus triginta cum tercia. Nonum horis duabus/ cum quarta differre: distantē gradibus triginta & tribus cum tercia. Decimū horis duabus & semis differre: distantē gradibus triginta & sex. hicq; per Rhodū describitur. Undecimū horis duabus & semis cū quarta differre: distantē gradibus 38. ac

ntō et sonis cōfō